

RECEPT VOOR EEN MOORD

Een komische thriller in drie bedrijven

door

JOHN VERMEULEN

ONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **RECEPT VOOR EEN MOORD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN VERMEULEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/1997/0220/012
ISBN 978-90-385-04858

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/John Vermeulen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames - 5 heren)

ANTOINE COOLS: Kantoorbediende, dertigplusser, vrouwengek.

DENISE COOLS: Echtgenote van Antoine, snob.

GERARD DE LAET: Boekhouder, dertigplusser, gefrustreerd type.

SYBIL DE LAET: Echtgenote van Gerard, kantoorbediende, wulps.

MAMA: Mevrouw Berquin, moeder van Denise, goed geconserveerde vijftiger.

GUSTA: Schoonmaakster.

LOUIS VERKAMMEN: Huisbewaarder.

VAN AALST: Politiebrigadier, buikig type.

ADRIAANSEN: Kantoorchef, neemt zichzelf heel serieus.

DECOR

Speelt geheel in een der kantoren van een verzekeringsmaatschappij. In dit kantoor twee bureau's met computers en werkende telefoons, een ijskast met frisdrank, wat archiefkasten en een kleine balie.

EERSTE BEDRIJF

(Verzekeringskantoor. Links en rechts een groot bureau, schuin naar elkaar toe. Op bureaus computerterminals, telefoons, veel rommel. De employé's kijken naar de zaal. In de fond een venster. Naast venster een ijskast met frisdrank. Links en rechts vooraan een deur. Op linkse deur staat het mannetje en vrouwtje symbool van toilet. Rechts achter ook een deur. Links en rechts archiefkast. Rechts vooraan kleine balie om klanten te woord te staan. Rechtse deur bevindt zich vóór balie, langs zaalkant. Antoine zit aan bureau links met hoofd op armen te slapen. Deur rechts achter vliegt met klap open en Gusta komt op met draaiende stofzuiger.)

ANTOINE: *(vliegt overeind, kijkt verdwaasd om zich heen krijgt Gusta in de gaten, springt op, beent naar draad stofzuiger, raapt draad op, legt er demonstratief een knoop in, stofzuiger stopt)* Voilà! *(gaat weer op plaats zitten)*

GUSTA: *(ongelovig, met knoop in de hand)* Da's straf, hoe is dat nu weer mogelijk?

ANTOINE: Kun je niet ergens anders lawaai gaan maken? Ik heb rust nodig.

GUSTA: *(staat nog altijd aarzelend met draad te spelen)* U weet toch dat het bijna negen uur is hè, meneer Cools?

ANTOINE: Negen uur? Acht uur zeker? *(Kijkt op horloge)* Mijn vrouw zat er ook al naast, die heeft me een uur te vroeg uit bed gegoooid.

GUSTA: Zou het niet kunnen dat uw horloge nog op wintertijd staat, meneer Cools? Ze hebben het toch veranderd in 't weekend?

ANTOINE: Zeg dat het niet waar is! Hebben ze weer een uur van mijn tijd gestolen?

GUSTA: In oktober krijgt u het terug, hebben ze beloofd.

ANTOINE: *(draait aan horloge)* En Sybil is er nog niet, die zal een uur achteruit gedraaid hebben in plaats van vooruit.

GUSTA: Mevrouw De Laet draait wat ze wilt, ze is toch niet voor niks de vrouw van meneer de boekhouder zeker?

ANTOINE: Een beetje respect, hé Gusta? Een beetje respect!

GUSTA: *(verongelijkt)* Jaja, 't is al goed, ik weet dat de mannen hier geen kwaad woord over dat mens willen horen! Zal ik maar ergens anders gaan stofzuigen?

ANTOINE: Dat zou ik zeer appreciëren, Gusta. *(begint op toetsenbord te tikken)*

GUSTA: *(legt stofzuiger neer, komt achter Antoine staan kijkt over zijn schouder naar computerscherm, leest)* Opgewonden drukte ze zich tegen hem aan. Zijn handen streelden hartstochtelijk over haar rug en gingen steeds lager... Waw, meneer Cools, bent u weer aan een nieuw boekje bezig?

ANTOINE: Nee, dit is een brief aan een klant.

GUSTA: Als de baas dat zou weten...

ANTOINE: Ik schrijf alleen maar in mijn vrije tijd en als ik geen zin heb om me met die stomme verzekeringen bezig te houden. En misschien komt er nog eens een bestseller van, dan kunnen ze hier allemaal de pot op! *(tikt verder)*

GERARD: *(op langs deur rechts vooraan, loopt met hand aan zijn buik snel naar deur links vooraan, mompelt)* Mogge, Antoine, mogge Gusta.

GUSTA: Goeie morgen, meneer De Laet. Pruimen gegeten gisteren?

(Gerard zwijgend af langs deur links vooraan)

ANTOINE: *(kijkt op horloge)* Zijn vrouw komt apart, zouden ze weer ambras hebben?

GUSTA: 'k Geloof dat u graag hebt dat die twee ruzie hebben hè, meneer Cools?

ANTOINE: Ging jij nu niet ergens stofzuigen?

GUSTA: Jaja, 'k ben al weg! *(pakt stofzuiger bijeen)* Koffie of thee om tien uur?

ANTOINE: Geen koffie, anders word ik te wakker.

GUSTA: *(sarcastisch)* Groetjes aan mevrouw De Laet, hè, meneer Cools? *(af langs deur rechtsachter)*

ANTOINE: *(aapt Gusta na)* Groetjes aan mevrouw De Laet hé, meneer Cools?

(geluid doorspoelen w.c.)

GERARD: *(op langs deur links vooraan)* Dat ze mij niet meer van pruimen spreken! *(blik op horloge)* Is mijn vrouw er nog niet?

ANTOINE: Jawel, maar ze heeft een beetje overdreven met haar vermageringskuur, je ziet haar niet meer zitten. *(tikt verder)*

GERARD: *(loopt tot bij deur rechts vooraan, opent deur, kijkt snel even naar buiten, sluit deur, doet een beetje steels)* Tonne, ik moet eens een keer serieus met jou praten. *(gaat op rand van rechtse bureau zitten)*

ANTOINE: *(tikt verder, ongeïnteresseerd)* Dus toch ambras gehad?

GERARD: Daar gaat het niet over. De kwestie is... *(loopt naar ijskast)* Wil je wat drinken?

ANTOINE: Geef maar een Spa'tje.

GERARD: *(pakt flesje, opent het, geeft het aan Antoine, pakt zelf ook iets, blijft achter Antoine staan, neemt een slok)* De kwestie is... ik zou iemand willen vermoorden.

ANTOINE: *(was net aan het drinken, proest water uit)* Wablief??

GERARD: Voor jou is dat toch een alledaagse zaak? Je schrijft over niets anders. *(gebaart naar computerscherm)*

ANTOINE: Je houdt me voor de gek, hé?

GERARD: Laten we aannemen dat ik het meen.

ANTOINE: *(draait met stoel om Gerard beter te kunnen aankijken)* Maar in godsnaam, Gerard!

GERARD: Echt waar, ik meen het.

ANTOINE: En WIE zou je dan wel willen vermoorden?

GERARD: Dát wil ik liever voor mezelf houden. *(drinkt flesje leeg, gaat flesje in kist naast ijskast zetten, gaat op rand van rechtse bureau zitten)* Maar ik wil er niet voor in de gevangenis geraken. En daarom heb ik jou nodig.

ANTOINE: Mij!? *(zenuwachtig, kijkt rond alsof hij er bang voor is dat er iemand meeluistert)*

GERARD: In jouw boekjes vallen er toch op iedere bladzijde vijf doden?

ANTOINE: *(uit de hoogte)* De romans die ik schrijf noemen ze thrillers, meneer. En er valt niet meer dan één dode per bladzijde, de rest is seks.

GERARD: Jaja, het is al goed, je gaat er vast en zeker nog eens de Nobelprijs voor krijgen. *(blik op horloge, blik naar deur links vooraan, gaat zo dicht mogelijk bij Antoine zitten op de rand van diens bureau, buigt zich vertrouwelijk voorover)* De korte inhoud van zo'n verhaal, het recept als het ware, hoe noemen ze dat nu ook weer. *(knipt met de vingers)* Een euh...

ANTOINE: *(ongeduldig)* Een plot, p - l - o - t, plot.

GERARD: Juist. Zou jij voor mij eens een keer zo'n moordplot kunnen maken?

ANTOINE: Alsjeblief zeg, Gerard!

GERARD: Nee, ik meen het. Jij moet voor mij een manier verzinnen om iemand kapot te maken zonder dat ze mij ervoor kunnen pakken.

ANTOINE: Is het iemand die ik ken. Heeft er iemand je iets misdaan?

GERARD: Doe niet zo onnozel, jij schrijft over niks anders.

ANTOINE: Ja, maar dat zijn maar verhaaltjes!

GERARD: Wel, bedenk er dan maar eens eentje speciaal voor mij. En je hoeft het niet voor noppes te doen, ik zal er wel voor betalen als dat het probleem is.

ANTOINE: Maar Gerard, zoiets kan ik toch niet doen?

GERARD: Begin nu niet over je geweten, hé? Ik weet dat je er geen hebt.

ANTOINE: *(verontwaardigd)* En wat wil meneer daar mee zeggen?

GERARD: Ik denk dat je me goed genoeg begrijpt. *(gebaart naar computer)* Een recept voor een perfecte moord, en niet te veel bloed, ik wil geen rommel achteraf.

ANTOINE: *(vouwt resoluut armen overeen)* Geen denken aan. Als je me voor het lapje aan het houden bent dan wil ik er niet intrappen, en als je het echt meent dan speel ik niet mee.

GERARD: Ik ben er bang voor dat je niet veel keuze zult hebben, Tonne. *(loopt tot bij venster, kijkt met handen op de rug naar buiten)* Ik zou om te beginnen tegen de baas kunnen vertellen dat je hier heel de tijd met je boekjes bezig bent in plaats van je werk te doen zoals het hoort.

ANTOINE: Ach jong... *(maakt wegwuivend gebaar naar Gerards rug)* Ten eerste blijf ik hier toch al niet, want ik heb andere ambities, en ten tweede wordt de helft van dit circus hier mettertijd mijn eigendom. En dan gooi ik buiten wie IK wil! *(draait Gerard de rug toe, kijkt naar computerscherm)* Waar was ik gebleven...

GERARD: Ik zou ook eens met jouw Denise kunnen gaan praten.

ANTOINE: *(draait zich weer naar Gerard toe)* Met mijn vrouw? Wat probeer je nu weer te zeggen?

GERARD: Wat zou ze vinden van al die affaires waarover je al zo dikwijls bij mij bent komen stoeffen? Ik heb ze allemaal genoteerd, met naam en datum. *(draait zich naar Antoine toe, vist notitieboekje uit jaszak)* Je hebt met een boekhouder te maken, hé jongen! Vier mei 95: José van de kapper. Drie september 95: Liliane van brand- en stormschade. Augustus 96: Margrietje, die troellala van dat café waar je altijd zit wanneer je aan het overwerken bent. Januari 97...

ANTOINE: 't Is al goed, 't is al goed, ik heb het al begrepen! Gij vuile gangster!

GERARD: *(zelfgenoegzaam)* Goed hé? En ik heb nog een paar andere getuigen ook. *(gaat op stoel aan ander bureau zitten)*

ANTOINE: Zeg... *(blik naar deur rechts vooraan, verlaagt zijn stem)* Wie is de laatste op die lijst?

GERARD: Nu zit je met de poepers, hé?

ANTOINE: *(zucht)* Jezus, Jezus!...

GERARD: *(gebaart naar computer)* Ik zou er maar gauw aan beginnen.

ANTOINE: *(springt overeind, gaat met handen in zakken door venster staan kijken)* Is het iemand die ik ken?

GERARD: Daar heb je geen zaken mee, dat heb ik je al gezegd.

ANTOINE: Is het een man of een vrouw, en hoe oud? *(draait zich om)* Verdomme, Gerard, je zult toch wel begrijpen dat ik een paar gegevens nodig heb om iets serieus te kunnen verzinnen?

GERARD: Waarom? Mannen en vrouwen gaan toch op dezelfde manier de pijp uit? Of niet soms?

ANTOINE: *(gaat weer zitten, met een vermoeide plof)* Ik zal proberen je een voorbeeldje te geven, want je bent een beetje traag van begrip. Stel: Een vrouw wordt in bad geëlektrocuteerd doordat ze een haardroger in het water laat vallen. Daar is normaal gesproken niets verdachts aan. Maar als dat bij een man gebeurt, dan is dat wèl verdacht. Kun je dat een klein beetje begrijpen met je stoffige boekhouders verstand?

GERARD: Ik doe mijn best.

ANTOINE: Een ander voorbeeld: iemand die al wat ouder is, kun je, ik zeg zo maar wat, om zeep helpen met een hartstilstand zonder dat er een haan naar kraait. Maar met een jonge mens kun je dat niet riskeren. Volg je me zo'n beetje?

GERARD: Als je het maar simpel uitlegt.

ANTOINE: Wel dan?

GERARD: Laten we zeggen... laten we zeggen dat ze ongeveer zo oud is als jij, of een beetje jonger.

ANTOINE: (*wantrouwig*) Ze? Is het een vrouw?

GERARD: Of hij, ik zeg ook zomaar wat. Of zij en hij, misschien vermoord ik er wel twee.

ANTOINE: (*steekt handen in de lucht, springt op, gaat ijsberen, blijft voor Gerard staan*) Probeer je me soms iets te vertellen?

GERARD: Ik wil alleen maar een goed recept voor een moord, en het liefst iets origineels, da's ook heel belangrijk.

ANTOINE: (*gaat weer zitten*) Nee, daar kan ik niet aan meedoen.

GERARD: Nee, Tonnetje? (*zwaait met notitieboekje*) Ik denk dat Denise je zou castreren met twee bakstenen. En dan is er nog die erfenis van je rijke schoonmama, niet waar?

ANTOINE: Die dragonder? Zij en haar dochter zitten nu al de hele tijd elkaars tanden bij te vijlen! Zou je me dat nu echt aandoen? Je bloedeigen collega?

GERARD: Bloedeigen collega? Alsof jij zoveel respect zou hebben voor mij! (*klopt op notitieboekje, zingt*) Boer Tonne kneep de katjes in het donker...

ANTOINE: Ssst! (*blik naar deur*) Je bent met mijn voeten aan het spelen, hé? Je wilt me alleen maar eens een keer serieus pesten, dat is het, hé?

GERARD: (*onverbiddelijk*) Jij schrijft mij een origineel moordrecept of er staan jou heel vervelende dingen te wachten!

ANTOINE: (*zucht, zakt ineen*) Ik moet erover nadenken.

GERARD: Niet te lang hè, collega? (*voelt aan zijn buik*) Mijn pruimen werken weeral. (*loopt naar deur links vooraan*) En je zegt hier geen woord over tegen mijn vrouw! (*af langs deur links vooraan*)

ANTOINE: (*gaat weer ijsberen*) Hij weet het! Die kloefkapper wéét het!! (*schrikt hevig als deur rechts achter opengaat, grijpt naar zijn hart*) Mensen!

SYBIL: (*op langs deur rechts achter, uitdagend gekleed, zwiert handtas op bureau rechts*) Ik ben met de bus gekomen en Gerard is er nog niet, geloof ik. Dit is hét moment voor een duetje in het rommelhok! (*wil Antoine om de nek vliegen*)

ANTOINE: (*weert Sybil af, paniekerig, snelle blik naar deur links vooraan, gedempte stem, gejaagd*) Niet doen Sybil! Hij weet het!

SYBIL: Wie weet wat en wat weet hij?

ANTOINE: Ssst, stil! Niet zo hard! Die mooie Gerard van jou. Hij zit op de w.c. zijn pruimen te tellen! Hij wil jou kapot maken, of mij, of ons allebei! En ik moet hem er nog bij helpen ook! God, wat een situatie! (*woelt zich met beide handen door het haar*)

SYBIL: Weet hij het van ONS?

ANTOINE: Nee, van Sinterklaas! (*wringt zich in bochten*)

SYBIL: Maar hoe kan dat nu?

ANTOINE: Misschien heeft hij het geroken? En ik wil geen echtscheiding! Mijn huis! Mijn nieuwe auto! Mijn erfenis! *(ploft neer op stoel, armen slap naast zich neerhangend, staart wanhopig naar plafond)* Wat een ramp, wat een nationale ramp!

SYBIL: Als je 't mij vraagt ben jij behoorlijk aan het overdrijven. Heeft hij gezégd dat hij iets weet? *(wil vlakbij Antoine op rand van bureau gaan zitten)*

ANTOINE: *(veert overeind)* Niet zo dichtbij!! Hij gaat iemand vermoóorden, heeft hij gezegd!

SYBIL: Onze brave Gerard? Iemand vermoorden? Ga weg! Alhoewel... met een jaloerse vent weet je natuurlijk nooit.

ANTOINE: *(wringt zich weer in bochten)* Jij zit mij ook altijd te bepotelen terwijl hij erbij staat!

SYBIL: Doe nu niet alsof je dat niet graag hebt, hé, m'n klein heet ventje? *(wil zich tegen Antoine aandrukken)*

ANTOINE: *(vluchtend)* Alsjeblief, Sybil!

SYBIL: Ik geloof dat jij écht met de poepers zit?

ANTOINE: Je bent al de tweede die dat zegt vandaag!

SYBIL: Volgens mij zie jij spoken, Tonnetje. Onze Gerard heeft je alleen maar wat willen pesten.

ANTOINE: Alsof hij zo'n plezante zou zijn! En ik wil niet hebben dat je tegen mij Tonnetje zegt op kantoor! *(geluid doorspoelen w.c.)* Daar zullen we hem hebben! Ga zitten, ga zitten, doe alsof je werkt, zoals anders! *(schrikt hevig op als deur rechts achter open gaat)*

LOUIS: *(op langs deur rechts achter, in overall, heeft w.c. ontstopper en gereedschapskist bij zich)* Je moet niet zo schrikken, meneer Cools, ik heb eerst even door het sleutelgat gekeken. Want je weet maar nooit op die kantoren, hé? Weet u wat de boeren zeggen? Dat er meer gezinnen gemaakt worden in de hooiopper dan in de slaapkamer.

GERARD: *(op langs deur links vooraan)* Ha, de Louis, goed dat je er bent, ik ben daar bijna weggespoeld.

LOUIS: Ja, ik weet ervan, ze hebben me opgebiept. *(sloft richting deur links vooraan)* De pruimen zijn zuur dit jaar, niet waar meneer De Laet? *(blijft even staan)* Weet u wat het geheim is van een goede gezondheid, meneer De Laet? Alle dagen een rauwe ajuin eten. Ja, echt waar. Het probleem is alleen maar dat je het zo moeilijk geheim kunt HOUDEN. *(ademt demonstratief uit en wappert met hand voor de mond, af door deur links vooraan)*

SYBIL: *(haar telefoon gaat, neemt op, praat geroutineerd)* Familialen en kleine schadegevallen. Die is hier, ja, hij heeft een beetje last van zijn pruimen. Ik zal het hem zeggen. *(Tegen Gerard)* Ze vragen je op de boekhouding, schat.

GERARD: *(beent naar deur rechts vooraan, tegen Antoine)* Jij en ik praten nog wel verder. *(af)*

ANTOINE: Zie je wel? Zie je wel?

LOUIS: *(onzichtbaar, vanuit toilet)* De thermodynamische wet van Louis de conciërge: hoe hard je er ook mee schudt, de laatste druppels vallen altijd op je benen. *(geklots van ontstopper in w.c.)*

ANTOINE: *(gaat aan bureau zitten)* Een recept voor een perfecte moord, voor de man van mijn... Allez, begin er maar eens aan!

SYBIL: *(geïrriteerd)* Hou toch eens op met die flauwekul, ik begrijp niet dat je daar direct zo ver mee wegloopt.

ANTOINE: *(wanhopig)* Dat komt door die katten!

SYBIL: *(verwonderd)* Welke katten?

LOUIS: *(steekt hoofd door deuropening toilet, steekt belerend vingertje op)* Hoe meer je over een kat rijdt, hoe platter ze wordt. *(af)*

ANTOINE: Heb je daar nog lang werk?

LOUIS: Me niet opjagen hé? Ik trek me hier een ongeluk. Je zou zeggen dat er beton in gegoten is!

SYBIL: *(staat op, loopt tot bij Antoine, streelt hem vluchtig over zijn haar, hij trekt haastig weg, blikt benauwd naar deur rechts vooraan)* Ik zal straks zelf wel eens een keer met Gerard praten. Je zult zien dat jij je zorgen maakt om niks.

ANTOINE: *(haastig)* Nee, niet doen! Anders weet hij dat ik er met jou over gepraat heb! *(geluid van doorspoelen w.c.)*

LOUIS: *(op langs deur links vooraan)* Een beerput heeft veel weg van politiek, de grote stukken drijven altijd boven.

ANTOINE: Is het gelukt, ja? Ben je klaar?

LOUIS: Zeg, meneer Cools, schrijft u nog altijd van die boekjes? *(loopt nieuwsgierig om bureau tot naast Antoine, bukt zich om op computerscherm te kijken)* Hoho, wat is dat allemaal zeg! Hoho! Om dat allemaal te verzinnen moet je toch wel met rare dingen in je hoofd lopen hè, meneer Cools?

SYBIL: Ha, je weet het!

ANTOINE: Je staat hier op onze vloer te lekken!

LOUIS: Wat? O, mijn trekker. Niet zo erg, dat is maar water van de w.c. Ik zal maar eens gaan zien naar dat meisje van de dispatch. Het schijnt dat haar gereedschap gesmeerd moet worden. *(steekt bij wijze van groet ontstopper op en loopt naar deur rechts achter)*

(Gerard op langs deur rechts vooraan)

Ha, meneer De Laet, ik wou dat koppeltje hier net alleen laten.

GERARD: Dat koppeltje?

(Antoine gaat druk in kastlade staan rommelen)

LOUIS: *(vertrouwelijk)* Hebt u al gelezen wat hij weer aan 't het schrijven is? *(zwaait met hand alsof hij vingers gebrand heeft, af langs deur rechts achter)*

SYBIL: Ook geen gewone hè, die Louis?

GERARD: *(uit de hoogte)* Sybil, de post is binnengekomen en Nancy is er niet, ze vragen of jij even wil komen helpen.

SYBIL: Kan Maria dat dan niet doen?

GERARD: Vooruit, Sybilletje, maak dat je weg komt. Denk aan je carrière. WIJ hebben geen erfenis te verwachten.

SYBIL: Jaja, ik zit hier weer in de weg, ik snap het al. *(staat op, naar deur rechts achter)* En niet te veel ruzie maken jullie, hè! *(af)*

GERARD: *(loopt mee tot aan deur, kijkt Sybil even na, sluit deur achter haar)* Als je zo'n vrouw zou hebben dan zou je niet zo gemakkelijk op een ander gaan hè, Tonnetje?

ANTOINE: *(doet onverschillig)* Boh, ja, ik weet het niet... Ik zal maar eens wat anders gaan doen voor dat Adriaansen hier seffens binnen komt vliegen. *(rommelt wat met stapels dossiers op bureau)*

GERARD: Het nadeel met zo'n vrouw is dan weer dat je ze altijd in de gaten moet houden... *(gaat op stoel van Sybil zitten)* En? Heb je al nagedacht over mijn probleem?

ANTOINE: *(wrijft vermoeid met een hand over voorhoofd)* Gerard, zo marcheert dat niet, ik kan niet zomaar wat uit mijn duim zuigen als ik niet méér weet over het slachtoffer.

GERARD: Flauwe kul! Je bent alleen maar moedwillig. Kun je mij nu niet gewoon vertellen hoe ik op een veilige manier iemand van kant moet maken?

ANTOINE: Maar Gerard, zo stom ben je toch niet hè? Denk je nu echt dat het allemaal zó simpel is?

GERARD: Nee, maar jij bent de specialist. *(trommelt nadenkend met vingernagels op bureau)* Weet je wat ik me afvraag? Als je nu weet dat er een moordenaar op je loert, wat voor een gevoel geeft dat dan? *(rilt demonstratief)* Kun je me dat niet een beetje beschrijven?

ANTOINE: Volgens mij ben jij ziek, ja!

GERARD: Denk je dat? Dan zijn al jouw lezers ziek!

ANTOINE: Mijn lezers gaan niet zelf voor moordenaar spelen!

GERARD: Ben je daar zo zeker van? Wie weet hoeveel hebben er al stomiteiten uitgehaald met de hulp van jouw verhaaltjes!

ANTOINE: Waarom gebruik je dan niet zelf een van mijn oude verhalen? Je zult vast wel iets vinden dat past bij een psychopaat zoals jij.

GERARD: Héla, héla, een beetje dimmen hè! *(maakt dimmend gebaar met hand)* Wat ik moet hebben is een origineel en exclusief moordrecept en zodanig dat niemand kan uitvogelen dat jij er wat mee te maken hebt. Want als de politie bij jou zou komen, dan zou je ze wel eens naar mij durven sturen hè, Tonnetje? *(pakt naar zijn buik)* M'n pruimen! *(spurt naar toilet, af langs deur links vooraan)*

ANTOINE: *(trekt gezicht naar verdwijnende Gerard, zucht, pakt brief op van bureau, leest hardop)* Sinds mijn echtgenoot overleden is, hebben wij een nieuwe dekstier voor eigen gebruik gekocht. Graag hadden wij van u bekomen dat u mij onmiddellijk zou dekken om mij also een volledige genoegdoening te geven. Jezus! *(maakt nijdig prop van brief, smijt hem weg, begraaft gezicht in de handen)* Wat zit ik hier toch te doen?! Waarom loopt die dragonder niet onder een tram? *(gaat achter toetsenbord zitten)* Eén bestseller en ze zien me hier niet meer! *(begint driftig te tikken)*

ADRIAANSEN: *(op langs deur rechts achter, praat bekakt Nederlands, vinnige bewegingen, directeur die het goede voorbeeld wil geven)* Goeie morgen, meneer Cools. Zijn we in vorm vandaag? *(steekt haastig afwerende hand op)* Nee, niet leegmaken dat scherm, ik ben er graag van op de hoogte waar mijn employé's mee bezig zijn. *(komt achter Antoine staan, zet bril op, leest hardop)* De boekhouder werd onder bedreiging verplicht tien kilo zure pruimen op te eten. Daarna bonden ze hem vast op de w.c. Na drie dagen was hij zo dun geworden dat ze hem onder de deur konden schuiven. *(stopt bril in borstzakje van kostuum)* Wel, meneer Cools, wat heeft dit te betekenen?

(geluid van doorspoelende w.c.)

ANTOINE: Ik weet het niet, meneer Adriaanssen, dat stond er vanmorgen al, dat zal waarschijnlijk iets van de poetsvrouw geweest zijn.

GERARD: *(op langs deur links vooraan)* Ha! Goeie morgen, meneer Adriaanssen. Ik was even... ik moest... mijn pruimen...

ADRIAANSEN: *(handen op de rug, balancerend op de ballen van zijn voeten)* Pruimen, meneer De Laet? Hoeveel kilo?

GERARD: Pardon?

ADRIAANSEN: Meneer De Laet, het weze u gezegd dat ik dit soort onsmakelijke grapjes niet wens te tolereren tijdens de kantooruren, is dat duidelijk?

GERARD: Pardon?

LOUIS: *(op langs deur rechts achter, loopt meteen door naar toilet)* Excuseer, ik heb mijn bus met soda laten staan en dat juffouwtje van de dispatch haar afloop zit vol met haar. Ha, meneer De Laet, hoe is het met uw pruimen? *(af langs deur links vooraan, meteen weer op met bus in de hand)* En, hoe was de skivakantie, meneer Adriaanssen?

ADRIAANSEN: *(uit de hoogte)* Uitstekend, dank u.

LOUIS: Mag ik u een goeie raad geven voor als u nog eens gaat skiën, meneer Adriaanssen? *(steekt belerend vingertje op)* Je mag nooit of nooit gele sneeuw eten! *(loopt grinnikend verder naar deur rechts achter, draait zich om met deurknop in de hand)* En als u zou gaan parachutespringen... *(belerend vingertje)* Als het van de eerste keer niet lukt begin je er nooit meer aan! *(grinnikend af)*

ANTOINE: Da's een goeie! Als het van de eerste keer niet lukt... *(maakt met hand gebaar van iets dat naar beneden valt)* Blaf! *(grinnikt geamuseerd)*

ADRIAANSEN: Te uwer informatie, meneer Cools: ik heb plannen om te gaan parachutespringen!

ANTOINE: *(schokschouderend)* Zoals Louis al zei; het kan maar één keer mislukken.

GUSTA: *(op langs deur rechts achter, duwt karretje voor zich uit)* O, meneer Adriaansen is hier ook. Wilt u uw koffie hier, meneer Adriaansen? *(druk in de weer met kopjes en andere koffiespullen)*

ADRIAANSEN: Nee, dank u, Gusta. Ik geef er de voorkeur aan mijn koffie in mijn eigen kantoor te nuttigen. *(richt zich tot Gerard, waarschuwend)* En over uw pruimen praten we nog wel. In afwachting geef ik u de raad de sanitaire voorzieningen van uw eigen afdeling te bezigen. *(af langs deur rechts achter)*

GUSTA: Heeft hij het weer in zijn voeten?

GERARD: *(tegen Antoine, boos)* Hoe komt het dat die altijd maar opspeelt tegen mij en nooit eens een keer tegen jou? Ja, ik weet het al, stomme vraag natuurlijk. Omdat jouw schoonmoeder de helft van de firma aan haar viool heeft hangen. De erfenis van meneer Antoine! Maar je hebt ze nog niet hè, Tonnetje?

GUSTA: Meneer Tonnetje wil zijn thee met melk zeker? *(schenkt kopje vol)* En u, meneer De Laet, koffie zwart zoals gewoonlijk?

ANTOINE: Ja, daar wordt hij goed chagrijnig van. En wil je nu eens ophouden met mij Tonnetje te noemen!

GUSTA: Weet er iemand of Sybilletje lang wegblijft, of moet ik nog eens terugkomen?

GERARD: Kom nog maar eens terug, ik heb nog zaken te bespreken met meneer Cools.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

